

סו: הכותים אין להם פרק תשיעי נזיר

עין משפט
נר מצוה

גה א טושיע לית מי
הל פשי ד:
גו ב מי מיל מל
נכנסת הליא:

הגהות הב"ח
(6) נבי ירב שלם בניך אל
תקרא בניך אלא וכו':

הגהות התוספות
1. י"ל על שם.

פי' הרא"ש
הפסוק. אלא תנאי היא
כלומר טעמא דקרי מטהר
יובה לאו משום חולשא
אלא גזירת הכתוב היא
ודוקא בישראל ולא בגו
כמו שאמר ר' אבהו
ושנינו ר' אבהו

הטוה. מהר לגר שמהא זרין ונשכר: גולירין מתגרין וגזורים
מנצחין. הפרשים הנאים אחרי כן ושם נלחמן המלחמה
עלי הפרשים הגומריין:
אחד המברך ואחר העונה אמן. נטעל שכן אלא שממחרין למנכר
תחילה ליתן שכן ולהכי
אמרין ליה מטוה וברך:

הדרן עלך הכותים אין להם נזירות וסליקא לה מסכת נזיר

תדע שהרי גוליריים מתגרין במלחמה וגזורים נוצחין תנאי היא ⁽¹⁾ דתניא
אחד המברך ואחר העונה אמן במשמע אלא שממחרין למנכר תחילה
⁽²⁾ אמר רבי אלעזר א"ר חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר
יובל בניך למודי ה' ורב שלום בניך ⁽³⁾ (6) (7):

הדרן עלך הכותים אין להם נזירות וסליקא לה מסכת נזיר

אבהו ליתא דאפי' משנעק לטומאת קרי מטהר הויבה ושי' דמתני' (דאמר) (מפרש) לה רבא שטמא במשא ולא כר
יהושע אלא כהני תנאי: כתיב איש אשר לא יהיה טהור מפרק לילה דמשמע אשר לא יהיה טהור בסתם כלומר שהוא טמא
טומאה אחת היוצא מגופו דקרי ומאי נידו זיבה ומפרק משמע שי' שראה הקרי אחר הויבה ונכחי לילה מיותר
אלא שי' מלילה שאחר הויבה יש לטות קרי דין זיבה ומטמא במשא. ותק' דייק מלפנות ערב דער שימנה היום והיינו
מעת לעת יש לה דין זיבה. ובספרי קתני והיה לפנות ערב מלפנות ערב שהקרי מטהר הויבה מעת לעת. ודרש קרא גם למפרק
דזיבה הבאה מעת לעת של קרי אין לה דין זיבה ולא דרש יזמו ודוקא בישראל שקרי (טמא) אבל עובר כוכבים (שקריין)
טהור אינו מטהר הויבה. א"ל אורחיה דקרי דמיתו בלילה ולא מיתו לדורשא. ומאן דאמר יזמו סבר דלפנות ערב בשביל
הערב שמש וקט דאפי' טבל מבעיי לא נטהר לגמרי עד לפנות ערב ודרש מרש' במס' דטעמא דקרי מטהר בזיבה
משום חולשא ונר' שראה קרי ונתניי אפי' ראה זיבה קודם שנתניי טעמא בזיבה מיד משום דזיבת עובר כוכבים לא שמייה
זיבה ומה שראה עתה יזמו ראה ראשונה שלו ומטמא בזיבה ואם יראה ראה שניה אחר מעת לעת נעשה זכר. וא"ר אקיים
פסוקי יפ' סוסיא דטעמא אלא משמע לומר לתלמודא דלישניה דטעמא בזיבה מיד משום דנעשה זכר כגור מיר אם ראה ב' ראיות בתוך מעת לעת הלכך ליכא לפרושי משום חולשא אלא מגזירת הכתוב: מזה מורה האמורה בשמטון נזיר דכתיב כי
נזיר אלהים יהיה הנער: אין מורה אלא של כשר וזם שלא תהא מורת ואיבת כשר וזם עליו: חטוף כוס של ברכה וכן כל ברכה אל יקדש אחר גולירין וכו' וכן גמר הבכיה היא עניית אמן: הדרן עלך פס' נזיר והדרן עלך פס' נזיר וסליקא וכו'

מסורת הש"ס

(6) נכנסת גג. (3) ג"ז שם.
(2) נכנסת פד. ימות קבד:
כריות סח: תמיד לב:
(7) (בנכנסת פד. אלהא 36
תקרי בניך אלא נטעל).

תורה אור השלם
1. וכל בניך למודי יי' ורב
שלום בניך. ישעיהו נד יג:

נוסחת הריב"ן
(6) מקדים: (3) המוין:
(2) דעונה כי' וזית
דלמור ליתא ככ"י:
(7) שכתו:

יזמו יליה ה' חסדי ופליה
שניה. והיני אתי ויהיה וזמי
יוסף הולכים לאור תורה ונר
מלכה וזם טוב נשואות
כלל הש"ס נהנה גם אחר
הילנות והשחרות עד וקנה
זם כנייה דשמי' ודענוס

נטעק במכתב אליהם המכות ככל פוק ופוק ולמור הדון עלן וכן עתה כיום ה' ד' תנשי ער' נגמר פ' הכותים אין להם נזירות:
אנשי יצחק ידכה וישוח. יזבה בעמל במחבה יק אור אור חזירי שכינתו שוכן בעיון על תוכן יבאר הוא הכן במסכת
נזיר איש גר אנשי בארין חמוצ' (כן חמוצ נקח הכי' המפרש על מיר).

מוסף רש"י

חטוף וברך. כשפושטין כוס של ברכה. הי' מחור שיתכין לך המברך (וכותב ג): במשמע. העונה והמברך במשמע קומו
כרסו את ה' אלהים בם' עולא ונחמיה ט) ולומר ויגדו שם כנוך. וסוף עניית אמן שמחשק. במסכת חגיגה (טו) מפרש
קומו כרסו במחלת ברכה. ויכרס שם כנוך. מחקס עניית אמן שמחשק ולמר כשנחמ' (וכותב ג): שממחרין למנכר.
ליתן שכן ושם. הדרן עלך הכותים אין להם נזירות

בי ראיות בתוך מעת לעת הלכך ליכא לפרושי משום חולשא אלא מגזירת הכתוב: מזה מורה האמורה בשמטון נזיר דכתיב כי
נזיר אלהים יהיה הנער: אין מורה אלא של כשר וזם שלא תהא מורת ואיבת כשר וזם עליו: חטוף כוס של ברכה וכן כל ברכה אל יקדש אחר גולירין וכו' וכן גמר הבכיה היא עניית אמן: הדרן עלך פס' נזיר והדרן עלך פס' נזיר וסליקא וכו'

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

ה' הדרן עלך מסכת נזיר והדרן עלך. דעתן עלך מסכת נזיר ודעתך עלן. לא נתנשי מינך מסכת נזיר ולא תתנשי מינך לא בעלמא
הדרן ולא בעלמא דאתי:

יאמר בן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמונתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. (** חנינא בר פפא רמי
בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא פפא דרו בר
פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפניפות עמך בית ישראל. ונהיה כלנו אגחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל
כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויכי תחבמני מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקך למען לא אבוש: לעולם לא
אשכח פקודיך כי בם חיייתי: ברוך אתה יי למדני חקך: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אגחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משכימים
והם משכימים. אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים שכן
והם עמלים ואינן מקבלים שכן. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים
תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

יהי רצון מלפניך יי אלהי כשם שעזרתני לסים מסכת נזיר כן תעזרני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם ללמד וללמד
לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולרועי שלא
תמוש התורה מפי ומפי ורעי ורוע עד עולם. ותתקיים בי בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך.
כי בי ירבו ימיי ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאחיא מתיא, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא דירושלם,
ולשכלל היכליה בגוה, ולמעק פולחנא נוכראה מארעא, ולאבתא פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה
ויקריה, וינצמח פרקנה ויקרב משיחהו. בחייכו וביזמיכו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמה רבא
מברך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא
מן כל ברכתא ושירתא תשבחתיא ונחמתיא דאמירין בעלמא, ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי
תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא (קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא להון ולכון שלמא רבא חנא
וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומווני ריחיי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים
טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

(*) פי' הגון על זה תמצא בספר החיים שחיבר אחי הגאון מהר"ל מפראג בספר זכיות ח"א פ"ג.

(**) בסיומא וסוף תשובת הרמ"א ז"ל וכן בסוף יש"ש בב"ק כתוב רמזים על הזכרת שמות הללו.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones